

Le travail du photographe Marcel Bascoulard est tout aussi fantasque que sa vie.

L'œuvre photographique de Marcel Bascoulard a presque disparu. Ses images ont été conservées dans de mauvaises conditions et ont résisté aux aléas qui ont marqué la vie de leur créateur.

Photographe marginal, Marcel Bascoulard mena une existence marquée par de nombreuses tragédies. Il n'avait pas encore vingt ans lorsque sa mère tua son père. Les raisons de ce meurtre restent obscures, mais après ce drame, Bascoulard fut condamné à une vie solitaire. Le procès, les regards de travers, sa mère internée dans un hôpital psychiatrique à Bourges... Ce traumatisme le marqua pour le reste de sa vie. Pourtant, il choisit de rester à Bourges — une ville qui tolérait ses excentricités — afin de rester proche de sa mère.

Au fil des années, il devint de plus en plus excentrique. En échange de quelques repas, Bascoulard dessinait des scènes de rue de sa ville natale, écrivait de la poésie et concevait ses propres tuniques et robes. Vêtu de ces tenues singulières, il se photographiait lui-même, toujours dans des poses soigneusement mises en scène.

Pendant trente ans, Bascoulard joua différents rôles, sans la mascarade sophistiquée d'une artiste comme Cindy Sherman. Bascoulard ne cherchait pas à se cacher. Ce que l'on voit est à la fois

vulnérable, radicalement honnête et affranchi des conventions sociales. Son œuvre interroge ceux qui ont le droit d'être vus et la manière dont l'art peut devenir un refuge. Mais même un refuge ne garantit pas une fin heureuse : en 1978, Bascoulard fut étranglé à Bourges par un jeune vagabond.

Le 23 mai, l'exposition « Marcel Bascoulard » ouvrira au Musée de la Photographie à Charleroi.

De Standaard / 15 mai 2026 / témoin oculaire
Le travail du photographe Marcel Bascoulard est tout aussi fantasque que sa vie
Par kw, gt

Het werk van fotograaf Marcel Bascoulard is al even grillig als zijn leven

Het fotografische werk van Marcel Bascoulard is bijna verdwenen. Zijn beelden werden onder slechte omstandigheden bewaard en trotseerden de grillen die het leven van hun maker typeerden.

Fotograaf Marcel Bascoulard leidde een bestaan in de marge, getekend door heel wat tragedie. Hij was nog geen twintig toen zijn moeder zijn vader doodde. Over het waarom van die moord blijft het gissen, maar na de gruweldaad wachtte Bascoulard een eenzaam bestaan. Het proces, de scheve blikken, zijn moeder die werd opgesloten in een psychiatrisch ziekenhuis in Bourges ... Het trauma tekende hem voor de rest van zijn leven. Toch bleef Bascoulard in Bourges - de stad tolereerde zijn eigenaardigheden - om dicht bij zijn moeder te zijn. In de jaren die volgden, werd hij steeds excentrieker. In ruil voor wat eten tekende Bascoulard straatbeelden van zijn thuisstad, hij dichtte en ontwierp zijn eigen tunieken en jurken. In die bijzondere outfits fotografeerde hij zichzelf, steevast in zorgvuldig geënceneerde poses.

Dertig jaar lang speelde Bascoulard verschillende rollen, zonder de uitgekende maskerade van iemand als Cindy Sherman. Bascoulard wilde zich niet verbergen. Wat je ziet, is

tegelijk kwetsbaar, radicaal eerlijk en los van sociale conventies. Dit gaat over wie gezien mag worden en over hoe kunst een toevluchtsoord kan zijn. Al garandeert ook een toevluchtsoord geen goede afloop: in 1978 werd Bascoulard in Bourges gewurgd door een jonge zwerver.

Op 23 mei opent de expo 'Marcel Bascoulard' in het Musée de la Photographie in Charleroi.

De Standaard / 15 mai 2026 / Ooggetuige
Het werk van fotograaf Marcel Bascoulard is al even grillig als zijn leven
Par kw, gt